

Broeders en zusters in Christus,

Wie vroeger iets aan zijn hart kreeg, was ten dode opgeschreven. Tegenwoordig is er de pacemaker om het hart regelmatig te laten slaan. Artsen kunnen het hart opereren of de kransslagader dotteren, en ze kunnen de patiënt zelfs een kunsthart geven. De technologie heeft een ongekennde, duizelingwekkende vlucht genomen en dat heeft positieve effecten maar ook een keerzijde, namelijk een te grote afhankelijkheid van de techniek. Een te ver doorgedreven technologische samenleving kan ten koste gaan van het menselijk aspect van het leven. Denken we maar aan de bankensector, waar alles zo efficiënt mogelijk moet zijn. Het gevolg is steeds minder bankkantoren, waardoor de service en het menselijke contact snel afnemen. We moeten opletten dat we niet terechtkomen in een kille, zakelijke en alles controlerende samenleving, waar het hart uit is en het menselijke contact verdwijnt. Waar gaat het allemaal naartoe met de techniek?, vragen sommigen zich af.

Onze paus Franciscus heeft in oktober vorig jaar een encycliek geschreven, *Dilexit nos*, over het heilig hart van Jezus, in de context van een wereld die haar hart verloren lijkt te hebben. In een wereld waarin de mens alleen maar een nummer is, belanden we in een harteloze samenleving en verliezen we de menselijke hartelijkheid. Mensen met een goed of gouden hart, die hebben we nodig in kerk en samenleving. Het zijn mensen die goedheid, dienstbaarheid, vriendelijkheid, liefde en medeleven uitstralen. Mensen die hun hart op de juiste plaats hebben. Mensen met een hart van steen hebben geen medelijden met anderen; ze zijn meedogenloos.

“In plaats van oppervlakkige bevredigingen na te jagen en een rol te spelen ten voordele van anderen, zouden we er beter aan doen na te denken over de echt belangrijke vragen in het leven: Waar ben ik naar op zoek? Welke richting wil ik geven aan mijn leven, mijn beslissingen en mijn daden? Waarom en met welk doel ben ik op deze wereld? [...] Wie wil ik zijn voor anderen? Wie ben ik voor God? Al deze vragen leiden ons terug naar het hart”, aldus paus Franciscus (nr. 8).

“Het gevoel van waarde van mensen lijkt steeds meer af te hangen van wat mensen kunnen vergaren met de macht van het geld”, schrijft de paus over de wereld waarin wij leven (nr. 218). Maar de liefde van Christus is gratis en deze “kan onze wereld een hart geven en de liefde doen herleven daar waar we denken dat het vermogen om lief te hebben definitief verloren is gegaan.” We moeten verder durven kijken dan alleen maar naar onze menselijke behoeften; wij mensen hebben een hart dat verlangt naar Gods liefde.

De lezingen van deze zondag zijn een aanleiding om na te denken over de vraag waar wij ons hart op richten. De profeet Jeremia waarschuwt ons ervoor geen vertrouwen te hebben in mensen en ons af te keren van God, maar te blijven vertrouwen op God, die ons de genade geeft die wij nodig hebben om de beproevingen en de uitdagingen van het leven aan te kunnen. Met andere woorden: als je je hart richt op God, dan kun je de stormen van het leven beter aan. Vertrouwen hebben in mensen is op zich niet verkeerd maar het mag niet ten koste gaan van ons vertrouwen in God.

In het evangelie over de zaligsprekingen spreekt Jezus over een tegenstelling tussen mensen. Je hebt aan de ene kant mensen die Gods woord ter harte nemen en zich niet laten verleiden mee te doen met het kwade maar die het kwade blijven betreuren. Het zijn mensen die zich afhankelijk weten van God, die vertrouwen op de reddende macht van zijn liefde en zijn barmhartigheid en daarom zalig worden genoemd in het leven hierna. Aan de andere kant heb je mensen die alleen maar aan zichzelf denken. Narcisten en

egoïsten, die streven naar geld, macht en aanzien en geen deel zullen hebben aan het eeuwig geluk in het hiernamaals. Ze houden geen rekening met de wensen van God en hun naaste en missen het doel van hun leven.

Als we opkijken naar het gewonde hart van Christus, de barmhartige Christus, dan weten we dat er uit zijn hart water en bloed stroomde. Jezus liet zijn liefdevolle hart doorboren om onze gewonde harten te helen en te genezen. Het water is het symbool van het sacrament van het doopsel en het bloed is het symbool van het sacrament van de H. Eucharistie, het sacrament van liefde bij uitstek. Wij kunnen God de Vader niet genoeg danken voor alles wat Hij voor ons heeft gedaan: Hij heeft zijn Zoon Jezus naar deze wereld gezonden om ons de weg naar de hemel te wijzen, en Hij heeft de H. Geest geschonken om ons te leiden doorheen de tijden en te leven vanuit het geloof en de liefde.

Heilig Hart van Jezus, ontferm u over ons allen en geef dat wij mogen groeien in liefde tot U en tot ons naaste en dat wij ons hart laten spreken door barmhartig te zijn, zoals Jezus barmhartig is voor ons. Amen.